

EGO LAND / אגולנד

הגלריה העירונית לאמנות עכשווית

אנוננד / EGO LAND

18 בנובמבר 2021 - 26 בינואר 2022

איה אליאב, יהודה ארמוני, גל וינשטיין, שרון גלזברג, ליאת לבני,
אורנה מינץ, נדיה עדינה רוז, הדס סט, בל שפיר, אמיר תומשוב

תערוכה:

אוצרת הגלריה: ניצה פרי
הפקה: המרכז הרב תחומי

קטלוג:

עיצוב והפקה: טל שלום
תרגום לאנגלית: מאיה שמעוני
בעטיפה: שרון גלזברג, נאחזת, וידאו, 2014

עיריית מודיעין מכבים רעות

המרכז הרב תחומי, אגף השכלה, למידה ויזמות

גלריה 51, הרב תחומי, רחוב בנימין 51, מודיעין מכבים רעות. טלפון 08-9434002
שעות פתיחה: ימים א' - ד': 09:00-13:00, ימים ב'-ג': 16:00-19:00

הרב תחומי/יקס
מרכז לאמנות וסדנאות

מודיעין
מכבים רעות
MODI'IN MACCABIM REUT

בתמיכת משרד התרבות והספורט, מנהל תרבות, המחלקה לאמנות פלסטית

אגולנד / EGO LAND

השלכות תרבות הצריכה על משבר האקלים

אנוולנד / EGO LAND

ניצה פרי

פילוסוף התרבות ז'אן בודריאר (Baudrillard) גרס, כי בעידן הנוכחי השוק הפך לזירה הראשית שבה מתעצבת הזהות החברתית. בני האדם מגדירים את עצמם באמצעות המזון שהם אוכלים, הבגדים שהם לובשים, הרכב שבו הם נוהגים, הקניון שבו הם צורכים את מושאי חלומותיהם¹. סגנון החיים הפך לביטוי של הון סימבולי הגלום בסחורה. "העצמי הצרכני" הופך למשתתף פעיל בריטואל החברתי המתארגן סביב חוויית הצריכה².

סוגיית הייצור המוגזמת משחקת תפקיד משמעותי בהחרפת משבר האקלים ומאופיינת בדפוסי צריכה מוגברים כגון: קניית מזון מופרזת שמושלכת לאשפה ללא שימוש, ייצור וצריכה המונית של מוצרי טכנולוגיה בתנאים מזהמים ותוך כדי ניצול מועסקים בתנאים מחפירים. אופני ייצור אלו לדוגמא, משקפים חוסר תודעה סביבתית של האדם ביחס להשלכות האקולוגיות והחברתיות שגורמים ערכים לקויים אלו: דלדול משאבים, זיהומים למיניהם וקטסטרופה אקלימית.

עולם האמנות שימש תמיד כזירה משמעותית למחאות פוליטיות ולפעילות חברתית, לאחרונה מתקיימים קמפיינים ע"י מוסדות אמנות שונים ברחבי העולם, הפגנות, ופעולות אקטיביסטיות אמנותיות סביב סוגיית האקלים שבווערת וזועקת מתמיד. שינוי באורח חיים והרגלי צריכה אישיים, הן כמה מן הפעולות שעשויות להביא למזעור הנזק הסביבתי והתחשבות בערכים של קיימות באקלים משתנה. התערוכה עוסקת בייצוגים שונים של השבר האקלימי מנקודת מבטם של האמניות. המשתתפים בתערוכה ובוחנת תהליכים וגישות שונות להשלכות תרבות הצריכה על חוסר היציבות האקולוגית והשפעתן על האדם וסביבתו. התערוכה תדון בהעלאת חשיבות המרחב האקולוגי ותפקידו כמרחב יצירה אלטרנטיבי ורב אפשרויות.

על פי הסוציולוג החברתי גי דבור (Debord) מכלול החיים של חברות ששוררים בהן תנאי ייצור מודרניים, נראה לעיננו כהצטברות עצומה של ראוות, הראווה היא הרגע שבו השיגה הסחורה כיבוש מלא של החיים החברתיים. סדרת העבודות דקה ושמונה שניות של האמן **אמיר תומשוב** מתארת

1. Baudrillard, J. [1972] 1981: For a Critique of the Political Economy of the Sign, St. Louis: Telos Press.

2. צוקרמן, מ', 2002, חרושת הישראליות: מיתוסים ואידאולוגיה בחברה מסוכסכת, תל אביב: רסלינג, עמ' 59-70.

שרידים של חורבן והרס של מבנים ששימשו את תרבות הצריכה: מכון יופי, חנות הכל בדולר ומכבסה, כולם נהרסו כתוצאה מסופת הוריקן במקומות שונים ברחבי העולם. עשרים ואחד הפריימים ברישומים של תומשוב פורקו לפיקסלים, מכלול של דימויים המשקפים חורבן ערכי ומוסרי של חברה ראוותנית שערכיה נקברו תחת ההריסות. עוצמתה ההרסנית של הסופה משקפת את חלום הבלהות של החברה המודרנית הכבולה המבטאת בסופו של דבר את תשוקתה לישון. תומשוב שמודע לדרגות הצבירה של הייצור ודלדול המשאבים, מדגיש "אני עובד עם חומרים מתכלים, את רובם אני מוצא עזובים, כאלה שנוכח בהם ממד הזמן. ברגע שאני משתמש בהם אני כמו מונע את המשך ההתכלות".

בספרו "הקץ של קץ העולם" טוען הסופר ג'ונתן פראנזן (Franzen) שהמערכה נגד התחממות כדור הארץ אבודה, איחרנו את הרכבת. על כן, על שוחרי הסביבה להפנות את האנרגיות ליעדים צנועים יותר ובני השגה. הוא טוען שהתנועה הסביבתית משלה את עצמה שישועה עוד אפשרית. עבודת הוידאו *בולענים* של האמנית **הדס סט** חושפת את הסכנה בהיווצרות בולענים כתוצאה מירידת מפלס ים המלח בעשרות השנים האחרונות, שהיא מעשה ידי אדם. מפולת הבולענים של סט נראית כמו מיצג עוצמתי של 'קץ העולם' המבקש למחוק את הגבול ואת ההבחנה בין בדיון לבין עובדות, בין האמנות לבין החיים.

בקיץ 2005 נשברו כל שיאי הטמפרטורה של כל הזמנים ביותר ממאתיים ערים במערב ארה"ב. טמפרטורות גבוהות מייבשות את הקרקע באופן שאינה מצליחה להכיל לחות מספקת, הנדרשת לגידול בריא של יבול חקלאי. בצורת היא התחושה שעולה מן החומריות החזקה בעבודה *Coffee Cups* של האמן **גל וינשטיין** בעקבות יותר מדי כוסות קפה שנשארו פזורות בסטודיו שלו והעלו עובש, יצר האמן נופים העשויים מ'בוץ' קפה שחור. על גבי שכבת הקפה הוא יצק PVC ותהליך הריקבון הוקפא. הפילוסוף ארתור דנטו (Danto) הדגיש שיצירת האמנות היא "משמעות מגולמת בחומר" שקליטה תבונית של משמעותו של חפץ אמנותי היא תנאי הכרחי להיכרות עם תכונותיו החומריות. וינשטיין כמדען שעורך ניסויים במעבדה, החיפוש והחקירה הם חלק מתהליך העבודה שלו, בו הוא מאפשר לחומר בתהליך היווצרות טבעי להיהפך לדימוי.

הקשר בין אדמה לסביבה מתכתב בעבודות של **איה אליאב** עם החומריות העשירה על הבד. כמו אלכימאית העוסקת בגלגולי החומר המשתנה, נעים הנופים של אליאב בין המצב הבראשיתי רב-הניגודים עד למצב של ההתהוות של תהליכי החיים. בעבודה *נוף מס' 32*, ניצב מבנה, מעין גל עד המסמן אתר קבורה, או ציון דרך המסייע לאמנית לנווט בין יער סבוך לבין הר מושלג. הנופים של אליאב הם בראשיתיים, אניגמטיים וסבוכים והיא מנסה לגעת באי רציונלי ובמיסטי, לברוא עולם על פי אותו העיקרון שניתן למדדו רק בקנה המידה של ההכרחיות הפנימית.

אמנות אדמה (Land art) היא צורת אמנות פיסולית אשר התפתחה בשנות השישים והשבעים של המאה ה-20. באמנות זו נעשה שימוש בחומרים טבעיים כדוגמת אדמה, סלעים, עצים (הן כחומר גלם והן כצמח), לצד חומרים מלאכותיים, לשם יצירת סביבה פיסולית. בעוד ש"אמנות האדמה", מתקיימת בתוך מרחב פתוח, שלרוב איננו מרחב עירוני בשל החומרים שמהן עשויות עבודות האדמה וקיומן ארעי, העבודה גזעי תחרה של האמנית **אורנה מינץ** מתקיימת בחלל הגלריה. העצים מרחפים בחלל כמו תכשיטים של הטבע נעשו משלד של צבר. בתהליך ייבוש איטי ייבשה האמנית עלי צבר עד הגיעם למצב המאפשר לעבוד איתם ולהביא אותם למרקם זה. את חומר הגלם היא שזרה בחוטי זהב, פעולה המחדדת את ההתערבות של האדם בטבע מחד, ואת שבירותו של הטבע מאידך. מינץ מנכסת את הצבר ומנסיקה את ערכו הלא ניתן להמרה לטובת הידוק הקשר בין האדם לטבע.

חומרי הגלם של האמנית **נדיה עדינה רוז** הם סדינים, חומרי מילוי, בדים, העבודה סוף שלטון הקולבים עשויה מפיסול רך של חומרים שימושיים, פריטים שאותם צורכים ברמה היומיומית, זמינים ומתבלים. האמנית נעה בין המרחבים של עבודה רכה הכוללת מלאכת תפירה עדינה לבין אמירה ישירה וחדה שנוקפת לחלל של הגלריה, באמצעות העץ-קולב שפורץ החוצה מן הבד. סוף שלטון הקולבים היא כמו הצעה של האמנית עם סימן קריאה, לעצור את הרדיפה האינוסופית אחר תכתיביה של תרבות הצריכה. עדינה רוז מזמינה את הצופה לראות את העולם המוחשי שהגישה הישירה אליו נחסמה בשל השקפת עולם שהפכה לחומר, ראיית עולם שהוחפצה.

ליאת לבני בוחנת בעבודותיה בתערוכה מערכות יחסים בין טבע, נוף וסביבה אורבנית. האמנית מתייחסת לכיבוש הטבע בידי האדם, ולשם המחשת הנושא היא יוצרת תמונת נוף מלאכותית, לכאורה, טבע פסטורלי, אך החומריות העשירה בעבודות מתארת תנודות ותופעות קיצון אקלימיות: סופה או התפרצות הר געש. לבני משתמשת כמצע לעבודותיה בצלחות ובכוסות נייר, שאריות מזון, עץ וחומרים נוספים.

גורמי הזיהום המרכזיים קשורים למודרניזציה של הכלכלות המקומיות, והם מתגברים ככל שהתיעוש מתרחב. דגה ושאר היצורים הימיים נפגעים קשות עקב המים המזוהמים ואף הצמחייה בחוף ניזוקה מהטינופת המצטברת סביבה. **יהודה ארמוני** הוא אמן העוסק ביחסי אדם וטבע. בעבודה *אדום בבריכת חורף*, מזמין ארמוני את הצופה לטבילה במכחולו המגלמת שלוה במים מחד, מול צמחיה המפרה את השקט ומבטאת תקווה לצד חידלון.

הפרפורמנס *Limbus* של האמנית **בל שפיר**, הוא מחול המוביל את הצופה ממצב חיים קונקרטי דרך אובדן אל מקום משכנה של של אי הוודאות. המיצג האפל והמטריד מבטא את מקום שהיית הנשמות בין גיהנום לגן העדן. בדומה לכארון שהיה במיתולוגיה היוונית הספן שהוביל את המתים דרך נהר הסטיקס אל השאול, בל מובילה את הצופים למחשכים כדי לצאת במנהרה אל האור. *Limbus* הוא מקום ומצב בלי הגדרות, שבו על האדם להגדיר את עצמו מחדש. ההגדרה היא ממצב של טראומה אל עבר ידיעה והכרה ברורה. הדימויים הזעירים של שפיר המוצגים בתערוכה, דומים לסוסונים קטנים או

לחיות מפרקיות זעירות, המיוצרות במלאכת נשים עדינה, כמו ערוכים לניסוי מעבדה, קשורים וארוגים עם שערות וחוטני זהב כמו תכשיטים קטנים בקופסא הנעים בין ריבוי וצמיחה להכחדה וכליון.

הוגה הדעות מוריס מרלו-פונטי טען שהאדם הוא יש המגולם בגופו-החי, משוקע ומעורב בתוך "בשר העולם", קיומו הוא גופני ודרך גופו הוא נטוע בעולם, כמו שאר בעלי החיים. הטבע בעבודת הוידאו נאחזת של האמנית **שרון גלזברג** הוא חלק בלתי נפרד ממנה, היא נאחזת בו, נבלעת בתוכו ובדרך זו מעמיקה את הקשר בין האדם לסביבה הטבעית. פעולת האמנות של גלזברג כמשחק, נושאת אופי גותי וחלומי, אוטופי משהו, על אפשרות קיום הדדית של האדם עם הטבע, כשהם מכילים זה את זה ומגינים זה על זה. ההתמזגות של גלזברג בתוך הריאה הגדולה היא כמו איתות לעולם, כי דרושה ללא ספק עוד עבודה רבה כדי להפוך גם אותו לסביבתי יותר.

ההשלכות המדאיות של משבר האקלים בעיקר בדמות אירועי מזג אוויר קיצוניים והאסונות בעקבותיהם, הן ברמה העולמית והן ברמה המקומית, מחייבות פעולה משמעותית בהסתגלות אליו ובצמצום הגורמים לו. במציאות הישראלית, שבה הטבע הוא תמיד משאב כלכלי ופוליטי, על האדם ללמוד להצניע את רצונותיו וצרכיו הקיימים כיום ולהתאימם לאלה שהולמים את אפשרויות הטבע, במטרה לקיימו עבורנו.

משתתפות.ים: איה אליהב, יהודה ארמוני, גל וינשטיין, שרון גלזברג, ליאת לבני, אורנה מינץ, נדיה עדינה רוז, הדס סט, בל שפיר, אמיר תומשוב

3. דבור, ג' 2001: חברת הראווה, תרגום: ד' רז, תל אביב: בבל, עמ' 42

4. פראנזן, ג', 2020, הקץ של קץ העולם, מסות, תרגמה נעמי זוסמן, ספרית אפקים, עם עובד

ליאת לבני | זקיף צלחות קטן, צלחות נייר, 71/15/15, 2012
Liat Livni | Small Plate Stalagmite, Paper plates, 2012, 71/15/15 cm, 2012

ליאת לבני | זקיף צלחות גדול, צלחות נייר, 86/26/26, 2012
Liat Livni | Big Plate Stalagmite, Paper plates, 2012, 86/26/26 cm, 2012

אורנה מינץ | גזעי תחרה, טכניקה מעורבת, 2021

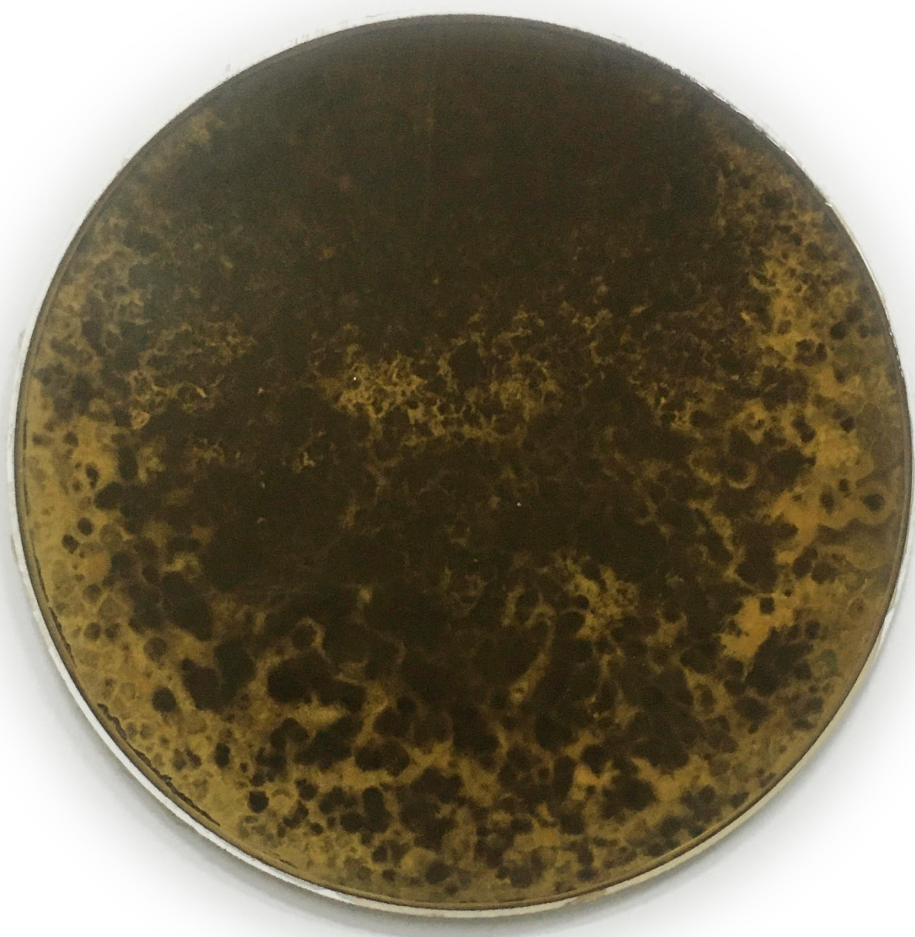
Orna Mintz | Lacebarks, mixed media, 2021

איה אליאב | נוף מס' 32, דיפטיך, טכניקה מעורבת על בד, 180/70 ס"מ, 2019
Aya Eliav | Landscape #32 (diptych), Mixed technique on canvas, 180/70 cm, 2019

גל וינסטיין | Coffee Cups | קפה שחור ופרספקט, קוטר 40 ס"מ, 2014
Gal Weinstein | Coffee Cups, Coffee and Mold on PVC, 40 cm diameter, 2014

גל וינשטיין | Coffee Cups | קפה שחור ופרספקט, קוטר 40 ס"מ, 2014
Gal Weinstein | Coffee Cups, Coffee and Mold on PVC, 40 cm diameter, 2014

איה אליאב | עצים מס' 23, אקריליק וצבע תעשייתי על בד, 90/100 ס"מ, 2011
Aya Eliav | Trees #23, mixed technique on canvas, 90/100 cm, 2011

נדיה עדינה רוז | סוף שלטון הקולבים, סדיו, חומר מילוי, 150/150 ס"מ, 2020

Nadia Adina Rose | End of the rule of the hangers, fabrics, filler, 150/150 cm, 2020

יהודה ארמוני | אדום בבריכת החורף ברחובות, שמן על בד מוצמד לעץ, 60/30 ס"מ, 2019

Yehuda Armoni | Red in The Winter Pond in Rechovot, Oil on canvas mounted on wood, 60/30cm, 2019

שרון גלזברג | נאחזת, וידאו, 02:08 דק', 2014
Sharon Glazberg | Clutching, video, 02:08 mins, 2014

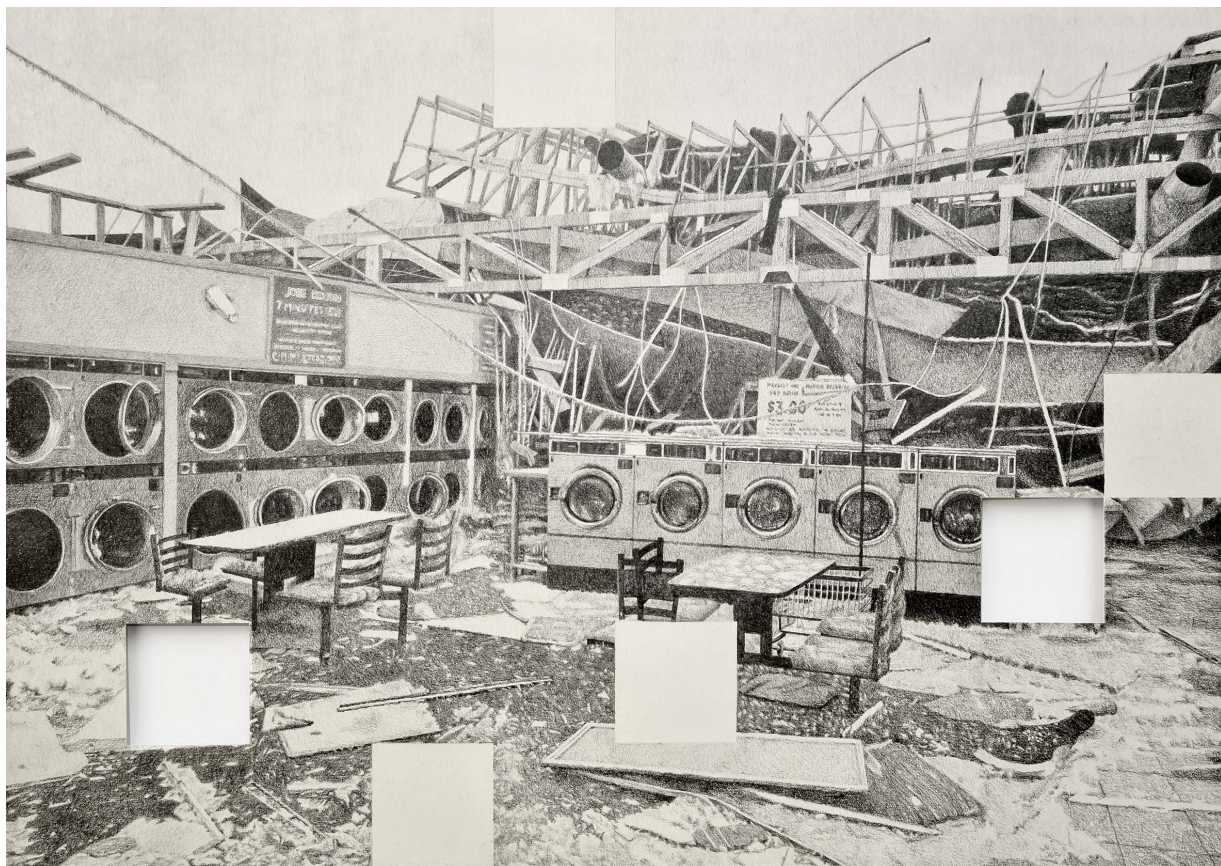

הדס סט | בולענים, וידאו, 03:21 דק', 2011

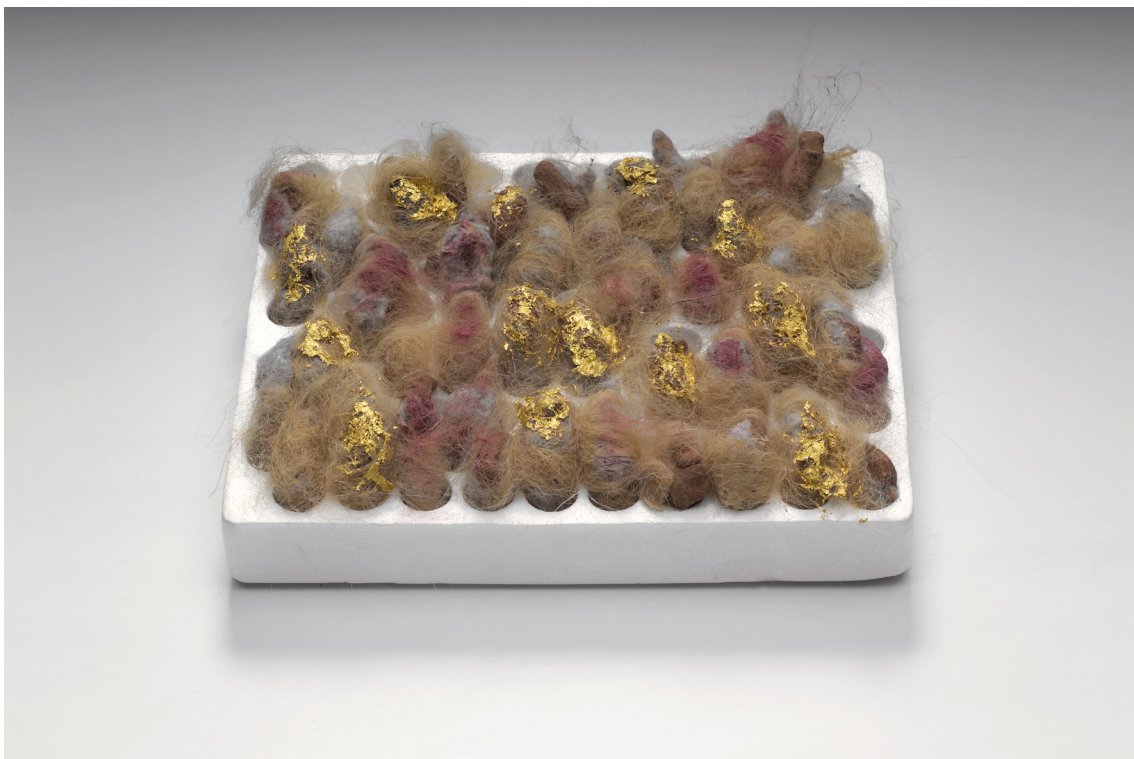
Hadas satt | Sinkholes, video, 3:21 min, 2011

אמיר תומשוב | (פרט) דקה ושמונה שניות, (21 פריימים), גרפיט על נייר, 50/35 (כל אחד), 2020
Amir Tomashov | One Minute Eight Seconds [21 pieces], graphite on paper 50/35 cm each, 2020

אמיר תומשוב | (פרט) דקה ושמונה שניות, (21 פריימים), גרפיט על נייר, 50/35 (כל אחד), 2020
Amir Tomashov | One Minute Eight Seconds [21 pieces], graphite on paper 50/35 cm each, 2020

בל שפיר | ללא כותרת, חומרים שונים, 2005, 19/10/21
Belle shafir | Untitled, Mixed media, 19/10/21cm, 2005

בל שפיר | Limbus פרפורמנס, 2021, סאונד: גיא אביטל
Belle shafir | Limbus, performance, 2021 sound: Guy Avital

EGO LAND

Nitza Perry

Philosopher and cultural theorist Jean Baudrillard maintained that in the current age, the market has become the predominant arena in which social identity is formed. People define themselves by the food they eat, the clothes they wear, the car they drive, the shopping mall in which they consume the objects of their desires.¹ Lifestyle has turned into the expression of symbolic currency, embodied in the commodity. The “consuming self” becomes an active participant in the social ritual that takes shape around the consumption experience.²

The issue of excessive production, which plays a significant role in exacerbating the climate crisis, is characterized by extreme consumption patterns, for instance, buying too much food that eventually goes to waste uneaten or the mass production and consumption of technological devices, manufactured under polluting and exploitative conditions. These modes of production demonstrate a lack of awareness of their ecological and social implications, namely the depletion of resources, various pollutions, and climate catastrophes.

The art world has always served as a meaningful arena of political protest and social activism. Recently, we are witnessing campaigns led by art institutions around the world, protests, and activism around the issue of climate change, which is more urgent and critical than ever. A change of lifestyle and personal consumption habits is some of the actions we can take to reduce the environmental damage and incorporate sustainable values in a changing climate.

The exhibition features different representations of the climate crisis from the perspective of the participating artists, who explore diverse processes and approaches to the consequences of consumer culture on the ecological instability, mankind and our environment. The exhibition wishes to contemplate the importance of the ecological domain and its role as an alternative and multifaceted space for creation.

According to social theorist Guy Debord, “in societies where modern conditions of production prevail, life is presented as an immense accumulation of spectacles.”³ The spectacle is the moment when the commodity has totally taken over social life. Artist **Amir Tomashov**’s series *One Minute and Eight Seconds* depicts remnants of devastation and destruction in buildings that once served consumer culture: a beauty salon, a Dollar Store, a laundromat – all destroyed by hurricanes in different places around the world. The 21 frames in Tomashov’s

drawings were broken down to pixels, a set of images that reflects the moral and ethical devastation of the society of the spectacle, whose values have been buried under the ruins. The destructive force of the hurricane mirrors the nightmare of the shackled modern society, which eventually expresses its desire to slumber. Aware of the accumulation of production and depletion of resources, Tomashov stresses: "I work with perishable materials, most of which I find discarded, materials that hold the dimension of time. Once I use them, it is like I halt their further disintegration."

In his book, *The End of the End of the Earth*, author Jonathan Franzen claims that the fight to stop global warming was already lost – we have missed the boat. And so, environmentalists need to turn their energy towards more modest, attainable goals. He argues that environmental activists delude themselves that salvation is still possible. ⁴ **Hadas Satt**'s video *Sinkholes* exposes the danger of sinkholes formation as a result of the receding water levels in the Dead Sea over the last decades, due to man-made hydrological changes. The collapse of Satt's sinkholes looks like a powerful performance of the "end of the earth" that wishes to crumble the distinctions between fiction and facts, between art and life.

In the summer of 2005, all-time temperature records were broken in more than two hundred cities in the western United States. High temperatures dehydrate the soil to the point that it can no longer contain the moisture needed for the healthy cultivation of crops. Indeed, a strong sense of drought emanates from the strong material characteristics of **Gal Weinstein** *Coffee Cups*.

After too many cups of coffee were left around his studio until they started to grow mold, the artist created landscapes out of black coffee "mud." He then poured PVC on top of the coffee layer, suspending the decay process. Philosopher Arthur Danto claimed that the work of art is meaning embodied in the material, and that the intelligent comprehension of the meaning of the art object is a prerequisite for getting to know its material properties. Like a scientist who conducts experiments in his laboratory, the search and exploration are a part of Weinstein's work process, in which he allows the material to become an image via a natural formation process.

The connection between the soil and the environment corresponds with the rich materiality of **Aya Eliav**'s works. Like an alchemist who delves into the transmutability of the material, Eliav's landscapes shift between the primordial state that holds numerous contradictions and the formation of life processes. *Landscape #32* depicts a structure, like a monument that marks

a burial site or a landmark that helps the artist find her way between a tangled forest and an avalanche. In her primal, enigmatic and intricate landscapes Eliav tries to touch the irrational and mystical, to create a world whose underlying principles can only be gaged on the scale of inner necessity.

Land art is a sculptural art form that emerged in the 1960s and 1970s. This art employs natural materials like earth, rocks, trees (both as raw materials and as a plant) alongside artificial materials to create a sculptural environment. While land art usually exists in the open space, most often in a non-urban setting and is ephemeral in nature, **Orna Mintz's** work *Lace Trunks* is presented in the gallery. The trees that float in the space, like nature's jewelry, were made out of a skeleton of the sabra (prickly pear) plant. In a slow dehydration process, the artist dried prickly pear plants until they could be worked and manipulated to achieve the desired texture. Gold threads were woven into the leaves, an action that underscores the human intervention in nature on the one hand and the fragility of nature on the other. Mintz appropriates the prickly pear and elevates its unconvertible value to intensify the connection between man and nature.

The raw materials of artist **Nadia Adina Rose** are sheets, pillows stuffing, and textiles. Her work *End of the rule of the hangers* is a soft sculpture comprising functional materials, quotidian and available items that are subject to the wear and tear of everyday life. The artist shifts between the realms of soft work, which includes delicate sewing, and the direct and poignant statement that stands up in the space of the gallery, through the tree-hanger that bursts out of the fabric. *End of the rule of the hangers* is like a proposal of the artist, presented with an exclamation mark, to stop the endless pursuit of the dictates of consumer culture. Adina Rose invites the viewer to see the tangible world, whose direct access has been obstructed by a worldview that has been materialized and objectified.

In her works, **Liat Livni** explores the relationship between nature, landscape, and the urban environment. The artist addresses the human conquest of nature by creating purportedly artificial landscapes of pastoral nature. However, the rich materiality of her works depicts extreme climate phenomena and changes, like storm or volcanic eruptions. Livni uses paper cups and plates, leftover food, wood, and other materials as the support for her works.

The main causes of pollution are associated with the modernization of local economies – and increase with the continued expansion of industrialization. Polluted water has a detrimental impact on fish and marine life in general, and even the vegetation on the beach suffers from the waste that accumulates around it. **Yehuda Armoni** is an artist who explores the human-nature relationship. In the work *Red in the Winter Pool*, Armoni invites viewers to immerse themselves in his brush, which conveys serenity in the water while the vegetation disrupts the calm, expressing hope alongside death.

Limbus, a performance by artist **Belle Shafir**, is a dance that leads the viewers from a concrete life situation through loss to the realm of uncertainty. The dark and disturbing performance is an expression of limbo – the dwelling place of the souls that wait between hell and heaven. Like Charon, the ferryman who carried the dead to the netherworld along the Styx River in Greek mythology, Shafir leads the viewers through darkness in order to exit into the light. “Limbus” is a place and a state devoid of definitions, where one has to redefine herself or himself. The definition comes from a place of trauma towards clear recognition and understanding.

In his 1906 essay, Ernst Jentsch defined the uncanny as the product of “intellectual uncertainty.” Shudders and unease are triggered in the encounter with Belle Shafir’s miniature images featured in the exhibition. They bring to mind small horses or tiny arthropods, created in a delicate women’s craft. As though prepared for a lab experiment, they are tied and woven with hairs and gold threads, like small jewels in a box ranging from reproduction and growth to extinction and decay.

Philosopher Maurice Merleau-Ponty argued that man is a being embodied in his lived-body. Immersed and involved in the “flesh of the world,” he is connected to the world, like other animals, through his body. In artist **Sharon Glazberg**’s video work *Clutching*, nature is an inseparable part of her. She holds on to it, immersed in it, and with that, deepens the connection between man and the natural environment. Glazberg’s artistic act has a philosophical and dreamlike, somewhat utopian nature, a reflection on the possibility of humans and nature to coexist, containing and protecting one another. Glazberg’s merging in the large lung is like a signal to the world that there is still a long way to go before it becomes more environmental.

The worrying consequences of the climate crisis are mainly manifested as extreme weather events and the disasters that come in their wake, at the global and local level, and they require significant action in adapting to it and reducing its causes. In the Israeli reality, where nature is always an economic and political resource, man must learn to minimize his desires and needs and adapt them to the capacity and limits of nature in order to sustain it for us.

Participating: Aya Eliav, Yehuda Armoni, Gal Weinstein, Sharon Glazberg, Liat Livni, Orna Mintz, Nadia Adina Rose, Hadas Satt, Belle Shafir, Amir Tomashov

-
1. Baudrillard, J. [1972] 1981: *For a Critique of the Political Economy of the Sign*, St. Louis: Telos Press.
 2. Zuckermann, M., 2002: *The Israel Foundry: Myths and Ideology in a Disturbed Society*, Tel Aviv: Resling, pp. 59-70 (in Hebrew).
 3. Debord, G. [1967] 2014: *The Society of the Spectacle*, translated and annotated by Ken Knabb, Berkley: Bureau of Public Secrets, p. 2.
 4. Franzen, J. 2018: *The End of the End of the Earth: Essays*, New York: Farrar, Straus and Giroux.

EGO LAND / אגולנד

The consequences of consumer culture on the the climate crisis

Municipal Contemporary Art Gallery, Modiin-Maccabim-Re'ut

EGO LAND / אגולנד

November 18, 2021-January 26, 2022

Aya Eliav, Yehuda Armoni, Gal Weinstein, Sharon Glazberg, Liat Livni,
Orna Mintz, Nadia Adina Rose, Hadas Satt, Belle Shafir, Amir Tomashov

Exhibition:

Gallery Curator: Nitza Perry

Production: The Multi - Disciplinary Center

Catalogue:

Design and production: Tal Shalom

English Translation: Maya Shimoni

Cover: Sharon Glazberg, Clutching, video, 2014

Modiin Maccabim Reut Municipality

Education, Learning and Entrepreneurship Department

Gallery 51: Multidisciplinary Arts Center, 51 Binyamin St., Modi'in-Maccabim-Reut

Open: Sun.-Wed.: 9 a.m.-1 p.m. Mon.- Tues.: 4 a.m.-7 p.m.

With the support of the Ministry of Culture and Sport, Director of Culture, Department of Plastic Arts

EGO LAND / אגולנד